

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב טוראי גבאי, נופר

בת סיון ויהושע (שוקי). נופר נולדה בירושלים ביום י"ח באב תשנ"א (29.7.1991). בת בכורה להוריה, אחריה נולדו ספיר, נתנאל, שניר, לירון ואלירז-שאול.

נופר גדלה במעלה אדומים. היא החלה את לימודיה ביישוב מגוריה, בבית ספר יסודי ובחטיבת ביניים "חטיבה א'" והמשיכה לתיכון "רנה קסין" בירושלים, בו סיימה י"ב כיתות בהצלחה.

נופר הייתה ילדה מחבבת ומנשקת, תמיד מחייכת, יודעת ואוהבת להוקיר תודה לסובביה. כשהייתה נופר עצובה זה לא תמיד ניכר, סיפרו הוריה, אך כשהייתה כועסת ראו עליה. היא חונכה לשוויוניות, וכל חייה נלחמה נגד גזענות והפליה. נופר מאוד לא אהבה לריב, ואם קרה שרבה עם מישהו הייתה מוודאת שיגיעו לפיוס בו במקום.

בכל מקום אליו הגיעה לנופר הייתה נוכחות מאוד בולטת. חיוכה וברכת השלום בה קידמה כל אדם אפיינו אותה וליוו אותה בכל עת. נופר תמיד שמה לב לסובביה, ראתה מיד מי זקוק לעזרה והרבתה לעזור לזולת. החברים והמשפחה תפסו מקום נכבד בליבה, ונופר תמיד חיפשה איך לשמח ולהכניס חיים לכל מפגש.

נופר בגרה והייתה לנערה מלאה בשמחת החיים, תמיד מחייכת ואוהבת לספר בדיחות ולהצחיק את חבריה. היא אהבה לבלות עם חברותיה הטובות, לרקוד, לשיר וליהנות. נופר הייתה מאוד אסתטית, הקפידה על המראה שלה ותמיד יצאה מהבית מסודרת ומתוקתקת, כדברי אימה. כשבילתה אהבה מאוד להאזין למוזיקה יש תיכונית, בעיקר אהבה את הזמר שריף, ואף אהבה לרקוד ריקודי בטן. התחביב הזה ליווה אותה גם בצבא, ובבית המשפחה יש תמונות של נופר רוקדת עם חברותיה בבסיס.

לנופר, הבת הבכורה במשפחת גבאי, היו קשרים מצוינים עם בני משפחתה. סיפרה האם סיון: "את היית כמו אימא קטנה של האחים שלך, ותמיד דאגת להם. כמו לאחותך ספיר, שהיית מוציאה אותה ומבלה איתה, או

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

האוזן הקשבת של נתנאל – 'אני פה בשבילך', ושנר – 'מי שמציק לך תפנה אלי', ולירון שדאגת לו והצחקת אותו, ואלירז הקטן שהצקת לו מרוב אהבה. ואת אבא תמיד הערכת ואהבת. ותמיד עזרת לי כשרבתי עם אבא, אפילו על דברים קטנים הגנת עלי תמיד". האם סיון נהגה לצאת מהבית לעבודתה מוקדם מדי יום, ונופר, שארגון וסדר תמיד אפיינו אותה, עזרה מדי בוקר בהכנת יומם של כל הילדים ובארגון הבית. בשובה הביתה מלימודיה אהבה לראות "בוב ספוג" עם אחיה הקטן לירון, ולטפל בבן הזקונים אלירז, הדומה לה מאוד.

עם התבגרותה של נופר, ולקראת הגיוס, היא התקרבה מאוד לאימה סיון. גם לאחותה ספיר התקרבה, כששתיהן שירתו בצה"ל. נופר לימדה את ספיר איך ליהנות מהחיים, וספיר סיפרה: "כששתינו התגייסנו לצבא התקרבנו, ופתאום לא היינו רק אחיות אלא גם חברות". לנופר היו יחסים מצוינים גם עם סבתה זמירה, והיא אף התגוררה בבית סבתה מדי פעם כדי לעזור לה.

בשנות לימודיה בתיכון נופר הרבתה לקרוא ספרים. בין היתר היא קראה את "שירת מרים" שכתבה סמדר שיר – סיפורה של מרים פרץ, ששני בניה נפלו בקרב, בלבנון ובעזה. זמן מה אחרי גיוסה פגשה נופר את מרים, וסיפרה שזכתה לפגוש אישה שהרשימה אותה עד מאוד.

נופר אהבה מאוד לטייל. המשפחה הרבתה לטייל בארץ, ונופר נהנתה מאוד בטיולים המשותפים. בעיקר הם היו נוסעים לשחות – בים בתל אביב, או בכינרת בטבריה. פעם בשנה נהגו לנסוע לנופש עם המשפחה המורחבת, ונופר שמחה למפגש המשפחתי עם כל בני דודה. כמתנת בת מצווה בחרה נופר לנסוע להולנד עם סבתה רות – טיול שורשים, שכן הסבים רות ויוסף, ניצולי שואה, חיו בהולנד ועלו משם לישראל אחרי מלחמת יום הכיפורים ב-1973. נופר אהבה מאוד את הטיול, שהיה הפעם הראשונה שלה בחו"ל, והוריה סיפרו על שני דברים שהפתיעו אותה במיוחד – מספר זוגות האופניים שראתה ברחובות, והעובדה שלא מצאה בהולנד תה ויסוצקי ...

כבר בהיותה בתיכון החלה נופר לעבוד באולמות אירועים, כדי להרוויח כסף ולהיות עצמאית. מתחילת עבודתה היא גילתה מוסר עבודה גבוה, עבדה היטב, הרוויחה סכומים נאים ובכסף שהרוויחה קנתה לעצמה דברים מבלי שתכביד על התקציב המשפחתי.

נופר רצתה מאוד לשרת בצה"ל, על כן עוד לפני הגיוס היא החלה בלימוד נהיגה בקורס קדם-צבאי. אך זה לא הסתדר, היא נאלצה לפרוש מהקורס ובשל כך דחו את גיוסה פעם אחר פעם. את תקופת ההמתנה לגיוס ניצלה נופר לעבודה, היא הפגינה חריצות רבה כהרגלה ואימה סיפרה איך לא פעם הגיעה בלילה הביתה, ישנה בקושי שעתיים, קמה ויצאה לעבודה. הדחיות בגיוס פגעו מאוד בנופר. היא נלחמה להתגייס, ואחרי התעקשות רבה מצידה היא גויסה לצבא במועד סמוך למועד הגיוס של אחותה הצעירה ספיר.

ביום 12.9.2011 התגייסה נופר לצה"ל. היא שירתה בחיל המודיעין כמאבטחת מתקנים. הבסיס היה מרוחק וההגעה אליו קשה, סיפרו הוריה, השירות החדגוני היה מדכא לצעירה המלאה שמחת חיים, נופר לא נהנתה אך המשיכה בשירות בנאמנות. כיוון ששירתה שבוע-שבוע היא הצליחה לנצל את החופשות כדי להמשיך לעבוד.

רב-טוראית נופר נפלה בעת מילוי תפקידה ביום ל' באב תשע"ב (18.8.2012), מפליטת כדור. בת עשרים ואחת בנפלה. היא הובאה למנוחות עולמים בבית העלמין הצבאי בהר הרצל, ירושלים. הותירה הורים, אחות וארבעה אחים.

כתב שניר, אחיה של נופר: "נופר אני אוהב אותך. את אחות מקסימה ויפה, מצחיקה ואוהבת לעזור לכולם. היית תמיד מגינה עלי כשהיו צוחקים עלי ... אני רוצה שתחזרי לצחוק איתנו וליהנות איתנו, את אחות הכי טובה בעולם".

במלאת שנה לנפילת נופר כתבה אימה סיון: "נופר יקרה, אי אפשר לרגע לשכוח אותך. אני תמיד חושבת שאת בשבוע בבסיס ושאת צריכה לחזור ביום שלישי ... אני אנסה לתת לאחים שלך ולאבא מה שאני יכולה, לחשוב תמיד שאת מחייכת ולחשוב על הבדיחות שלך ושמחת החיים. בלילה הכי קשה, כי תמיד נשאלת השאלה למה ה' לקח לי את הילדה הבכורה ... לפעמים אני חושבת מה לא עשיתי בסדר, למה ה' נתן לי עונש כזה קשה – שאני לא אראה אותך נשואה וללא נכדים ממך. אבל אני מבטיחה לך שאנסה להיות חזקה בשביל האחים שלך ואבא, כי אני יודעת שזה מה שתרצי ... אימא אוהבת ומחכה שתחזרי, כי את נורא חסרה".

ספיר, אחותה של נופר, כתבה: "שנה בלעדייך. שנה של כאב ללא תרופה. חוסר שמורגש בכל רגע, געגועים אינסופיים וחוסר השלמה עם המציאות הנוראה שדפקה על דלת ביתנו בלילה אחד ארור ... נופר אחותי

הבכורה, אני בטוחה שאת יודעת כמה אני מתגעגעת אלייך וכואבת את מותך. שנה קשה עברה עלי, אבל אני מרגישה שאת מחזקת אותי מלמעלה ונמצאת איתי בכל רגע. אני יודעת שאת רוצה שנמשיך לשמוח למרות הכאב, כי בחיים היית קרן אור, תמיד עם שמחת חיים וחיוך גדול על הפנים. לפעמים אני שומעת את צחוקך המתגלגל ומשפטים שהיו ייחודיים רק לך, וזה כל כך חסר. הלכת מהעולם צעירה כל כך, עם הרבה חלומות שלצערי בעולם הזה לא זכית להגשים. העולם הפסיד אותך! ... תתפלאי, אבל אפילו הריבים השטותיים שלנו חסרים לי מאוד. בלעדייך הבית משעמם. עוד חסר לי היחס החם שהיית מרעיפה עלי, הפרגון שתמיד הצליח להעלות לי את הביטחון והדעה שלך, שכל כך היה חשוב לי לשמוע אותה.

נופר. בלעדייך אנחנו לגמרי חצי בן אדם. אבל אני רוצה שתדעי שאל כל מקום אליו אנו הולכים את באה איתנו, כי בחיים או לא, את תמיד חלק דומיננטי במשפחה. אוהבים אותך, כואבים את מותך הטרגי, מתגעגעים בלי הרף וזוכרים תמיד – משפחתך האהובה".

באזכרת שנה לנפילת נופר סיפר דודה, שבמילואים תפקידו הוא ראש מטה חטיבה, על שיפורים שהנהיג ביחידתו במסגרת הפקת לקחים מנפילת אחייניתו: בנושאי פיקוד, בטיחות ומקצועיות והטיפול בפרט. בהמשך דבריו אמר: "נופר את חסרה לי, את חסרה לנו. אומרים 'תהא נשמתה צרורה בצרור החיים' – צוררים זה גם לשים בצרור, בחבילה. אז אנחנו לוקחים איתנו את נשמתך בצרור החיים שלנו, בחבילת החיים שלנו, כל אחד בדרכו וכולנו יחד כמשפחה".

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

באזכרת השנה פנה הסב יוסף לבתו סיון ולבעלה שוקי, הוריה של נופר: "שוקי. אליך ואל משפחתך אני אומר: כולנו נערים, ילדים קטנים, בנים ובנות לבורא עולם. וגם אם לא מבינים, אנו מקבלים. אבל לא רק מקבלים, אלא גם ממשיכים. להמשיך לחיות את החיים במלוא האומץ, הכוח, החיות והשמחה שכה אפינה את נופר. סיון. גם לך אני אומר שאין דרך אחרת, אין דרך טובה יותר לכבד את זיכרון שמחת החיים של נופר מאשר

להמשיך, יום יום ודקה דקה, לחיות את החיים במלואם. קודם כול לדאוג לעצמך, להמשיך את חיך ולמלא את חיך בחיוביות. ואחר כך ליהנות מהחיים עם שוקי, וביחד איתו למלא את חייכם עם הילדים, עם ספיר, נתנאל, שניר, לירון ואלירז, וגם עם המשפחה המורחבת ועם הידידים והחברים. זאת תהיה הדרך הטובה לחיות, וגם לכבד את זיכרון נופר".

באתר פייסבוק פתחו אוהביה של נופר דף בשם "נופר גבאי ז"ל", ובו תמונות רבות שלה, דברי זיכרון והודעות על אזכרות.

(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)